

Część VI: Streszczenie Planu Zarządzania Ryzykiem

Produkt leczniczy:

Cisplatin Kabi, 1 mg/ml, koncentrat do sporządzania roztworu do infuzji

VI.2 Wybrane aspekty Planu Zarządzania Ryzykiem przeznaczone do wiadomości publicznej

VI.2.1 Przegląd rozpowszechnienia choroby

Cisplatylna może być używana w monoterapii lub w połączeniu z innymi lekami i jest przeznaczona do leczenia zaawansowanego raka jądra lub jego przerzutów, zaawansowanego raka jajnika lub jego przerzutów, zaawansowanego raka pęcherza moczowego lub jego przerzutów, zaawansowanego raka kolczystokomórkowego głowy i szyi lub jego przerzutów, zaawansowanego raka drobnokomórkowego płuca lub jego przerzutów.

Cisplatylna jest przeznaczona do leczenia raka szyjki macicy w połączeniu z innymi lekami przeciwnowotworowymi lub z radioterapią.

Rak jądra

Wskaźnik zapadalności na raka jądra standaryzowany wobec wieku jest najwyższy w Europie Zachodniej (7.8%), Północnej Europie (6.7%) i w Australii (6,5%). W Azji i Afryce zapadalność jest najniższa (<1,0%). Wskaźnik śmiertelności standaryzowany wobec wieku był najwyższy w Ameryce Środkowej (0.7%), zachodniej Azji (0.6%) i Środkowej i Wschodniej Europie (0,6%). Śmiertelność była najniższa w Ameryce Północnej, Północnej Europie i Australii (0.1-0.2%). Stosunek wskaźników standaryzowanych wobec wieku zapadalności do śmiertelności był najwyższy w Australii (65.0%) a najniższy w zachodniej Afryce (1.0%). Systemy sprawozdawcze między krajami różnią się dlatego jakość danych może wahać się pomiędzy regionami. (*Rosen A, Jayram G, Drazer M, Eggener SE. Global trends in testicular cancer incidence and mortality. Eur Urol. 2011 Aug; 60(2):374-9*)

Rak jądra stanowi 1-3% wszystkich nowotworów występujących u mężczyzn w państwach Zachodnich, natomiast jest najczęściej występującym rakiem złośliwym wśród młodych mężczyzn (w wieku 15-34 lat) w większości populacji europejskich. W ciągu ostatnich pięciu lat występowała 5-ciokrotna różnica w zapadalności pomiędzy 12 krajami europejskimi, ze wskaźnikami plasującymi się od około 3 przypadków na 100,000 mieszkańców w Hiszpanii aż do ponad 15 na 100,000 w Danii i Szwajcarii. We wszystkich badanych krajach zaobserwowano wzrost zapadalności w okresie 1983-1997. Stosunek zapadalności do śmiertelności raka jądra wynosi od 8:1 w Republice Czeskiej do ponad 30:1 w Szwajcarii, ze zgrupowaniem wskaźników w regionie bardziej widocznym niż było to odnotowane dla zapadalności. Wskaźniki śmiertelności w ciągu ostatnich pięciu lat były, ogólnie rzecz biorąc, najwyższe we Wschodniej Europie, z Bułgarią, Czeską Republiką, Węgrami, Polską i Rumunią na pierwszych pięciu pozycjach, z obciążoną wysokim ryzykiem Danią na szóstym miejscu. W przeciwieństwie do zapadalności, zmniejszenie śmiertelności wśród pacjentów z rakiem jądra było obserwowane w 19 z 22 populacji w ciągu ostatnich dwudziestu lat, ze spadkiem rzędu 3-6% obserwowanym w Północnej i Zachodniej Europie, jak również we Włoszech i Republice Czeskiej. Gdzie indziej w Europie Wschodniej (np. w Rumunii i Bułgarii), wielkość spadku była znikoma, podczas gdy na Południu nastąpił nieistotny wzrost ogólnej tendencji śmiertelności o 2% i ponad 4%, odpowiednio w Portugalii i Chorwacji. (*Bray Freddie, Richiardi Lorenzo, Ekblom Anders, Pukka/a Eero, Cuninkova Martina and Meller Henrik.*)

Trends in testicular cancer incidence and mortality in 22 European countries: Continuing increases in incidence and declines in mortality. Int. J Cancer (2006): 118, 3099-3111)

Rak jajnika:

Rak jajnika jest dziewiątym najczęściej występującym nowotworem z około 22240 nowymi przypadkami zachorowań w 2013 roku, natomiast jest piąty pod względem śmiertelności z około 14030 zgonami w 2013 roku. Złośliwe zmiany raka jajnika obejmują ogniska pierwotne powstałe z prawidłowych struktur jajnika i zmiany wtórne z nowotworów powstałych w innych miejscach w organizmie. Ogniska pierwotne obejmują nabłonkowy rak jajnika (70% wszystkich złośliwych nowotworów jajnika), nowotwory zarodkowe, guzy jajnika hormonalnie czynne i inne rzadsze typy. Przerzuty do jajników są stosunkowo częste; najczęściej występującymi są przerzuty z błony śluzowej macicy, piersi, jelita, żołądka i szyjki macicy. Zapadalność na raka jajnika wynosi 33 przypadki na 100000 kobiet w wieku 50 lat lub starszych. Średni wiek pacjenta w chwili rozpoznania wynosi 57 lat. Szacunkowe ryzyko zachorowania w pewnym momencie życia to 1 przypadek na 70 kobiet, co stanowi o 1.4% zapadalności w trakcie życia. Roczne wskaźniki zapadalności i śmiertelności spadły o 1.6% i 0.3% średnio w ciągu roku w okresie 1997-2006. (*Halkia Evgenia, Spiliotis John and Sugarbaker Paul. Diagnosis and Management of Peritonea/Metastases from Ovarian Cancer. Gastroenterology Research and Practice, Volume 2012, Article ID 541842, 12 Pages*)

Rak płuca (niedrobnokomórkowy rak płuca i drobnokomórkowy rak płuca):

Rak płuca jest główną przyczyną zachorowalności i śmiertelności. Rak tworzy się w tkance płuc, zwykle w komórkach wyścielających drogi oddechowe. Dwa główne typy raka płuca to rak drobnokomórkowy i niedrobnokomórkowy. Są diagnozowane na podstawie wyglądu komórek pod mikroskopem. W Stanach Zjednoczonych w 2013 roku odnotowano w przybliżeniu 228190 nowych przypadków zachorowań na raka płuca (niedrobnokomórkowego i drobnokomórkowego) i około 159480 zgonów. W Europie rak płuca, z około 265000 przypadkami zgonów (21% wszystkich) był jak dotąd najczęstszą przyczyną zgonów z powodu raka. W 2012 roku w Europie rak płuca utrzymał swój status głównej przyczyny zgonów z powodu raka. Każdego roku w Europie u około 381500 pacjentów diagnozowany jest niedrobnokomórkowy rak płuca (NDRP). Raporty wykazały znaczący wzrost odsetka kobiet z diagnozą NDRP (6% vs 10.3%; p 0.01) w ostatnim okresie; zapadalność na gruczolakoraki wzrosła o 20% (31% vs 51.1%), podczas gdy zapadalność na raka kolczystokomórkowego spadła (51.3% vs 32.5%; p<0.001). Odsetek pacjentów otrzymujących aktywne leczenie również znacznie wzrosła, z 56% do 76,5% (p<0.001). Stadium choroby w momencie rozpoznania i ilość pacjentów leczonych poprzez radykalne chirurgiczne usunięcie nie zmieniły się. Wśród pozytywnych niezależnych czynników prognostycznych były: płeć (kobiety), wiek poniżej 70 lat, indeks Karnofsky'ego $\geq 70\%$, wczesne stadium podczas leczenia chemioterapią, diagnoza w późniejszym okresie 2003-2005 (HR 0.67). W tym 10-letnim okresie całkowity przyrost średniego przeżycia wynosił 115 dni. (*Montesinos Jesus, Bare Marisa, Dalmau Elsa, Saigi Eugeni, Vi/lace Pablo, Nogue Miquel et al. The Changing Pallern of Non-Small Cell Lung Cancer Behveen the 90th and 2000th Decades. Open Respir Med J 2011, 5: 24-30*)

Badanie śmiertelności raka w krajach Unii Europejskiej przewidywało, że w porównaniu do 2007, śmiertelność w 2012 roku z powodu raka płuca zmaleje o 10% u mężczyzn (pozostając główną przyczyną zgonu na raka), ale wzrośnie u kobiet o 7% (tym samym stając się drugą główną przyczyną zgonu na raka). Zmianę tę tłumaczy się środkami powziętymi w celu ograniczenia użycia tytoniu. Dane z USA pokazały podobną tendencję, potwierdzając, że w okresie 1975-2000 dzięki środkom ograniczającym spożycie tytoniu uniknięto zgonów związanych z rakiem płuca u 550000 mężczyzn i 250000 kobiet. Według badania klinicznego przeprowadzonego we Francji, czynniki

zawodowe są również ważne. (*Jean-Paul Sculier. Nonsmall cell lung cancer: clinical year in review. Eur Respir Rev 2013; 22: 127, 33- 36*)

W 2012 roku, w Stanach Zjednoczonych oszacowano, że wystąpi w przybliżeniu 33900 nowych przypadków drobnokomórkowego raka płuca (DRP). Niemal wszystkie przypadki DRP są związane z paleniem papierosów. Chociaż całkowita zapadalność na DRP maleje, wśród kobiet ona wzrasta, a stosunek chorych mężczyzn do kobiet wynosi obecnie 1:1. Większość pacjentów z DRP ma przerzuty (tj. stadium choroby rozległej), podczas gdy tylko około jedna trzecia pacjentów ma stadium ograniczonej choroby w klatce piersiowej. DRP jest bardzo wrażliwy na wstępną chemioterapię i radioterapię; jednakże, większość pacjentów umiera z powodu nawrotów choroby. (*Gregmy P. Kalemkerian, Wallace Akerley, Paul Bogner, Hossein Borghaei, Laura QM Chow, Robert J et al. Small Cell Lung Cancer: Clinical Practice Guidelines in Oncology. J Natl Compr Cane Netw. 2013 Janucy 1; 11 (1): 78- 98.*)

Rak pęcherza moczowego:

Rak tworzący się w tkance pęcherza moczowego (narząd gromadzący mocz). Rak pęcherza moczowego zajmuje dziewiąte miejsce w światowym rankingu zapadalności na raka. Jest to siódmy najczęstszy rak u mężczyzn i siedemnasty u kobiet. Rak pęcherza staje się bardziej powszechny wraz z wiekiem i jest bardziej powszechny u mężczyzn niż u kobiet. Ilość nowych przypadków zachorowań na raka pęcherza moczowego wyniosła 20,7 na 100000 mężczyzn i kobiet rocznie. Ilość nowych przypadków w Stanach Zjednoczonych w 2013 roku to około 72570, a ilość zgonów wyniosła 15210. Proporcje raka pęcherza moczowego ograniczonego do tkanki pęcherza to 51% dla wszystkich ras, 52% dla rasy białej i 37% dla Afroamerykanów. W Europie w 2012 roku pęcherz (118000; 6,5%) był jednym z najczęstszych miejsc powstania raka u mężczyzn. (*Ferlay J, Steliarova-Foucher E, Lortet-Tieulent J, Rosso S., Coebergh J W W, Comber H et al. Cancer incidence and mortality patterns in Europe: Estimates for 40 countries in 2012. European Journal of Cancer (2013) 49, 1374- 1403*). Rak pęcherza moczowego jest na dziesiątej pozycji wśród wiodących przyczyn zgonów z powodu raka w Stanach Zjednoczonych. Ilość zgonów wyniosła 4,4 na 100000 mężczyzn i kobiet na rok (Statistics of cancer; National cancer institute <http://www.cancer.gov/cancertopics/types/testicular> data: 03-02-2014) .

Im wcześniej rak pęcherza zostanie wykryty, tym większe szanse pacjenta na przeżycie pięciu lat od momentu diagnozy. Rak pęcherza w 34,9% jest diagnozowany w stadium miejscowym. Szansa na przeżycie pięciu lat w takim wypadku wynosi 70,2%. Przeżywalność dla raka ograniczonego do pęcherza w latach 2002-2008 wyniosła 96% dla wszystkich ras, 97% dla rasy białej i 91% dla Afroamerykanów. Czynnikiem ryzyka dla rozwoju raka pęcherza moczowego było spożywanie tytoniu (szczególnie palenie papierosów), ekspozycja na pewne substancje (jak sadza z węgla lub substancje chemiczne używane do wyrobu gumy, niektórych barwników czy tkanin), miejsce pracy (takie jak pralnia lub miejsca produkcji papieru, lin, dratów lub ubrań), picie wody o wysokim stężeniu arsenu, przebyte infekcje pęcherza lub nerek lub kamienie pęcherza moczowego, stosowanie cewników moczowych przez długi okres czasu, przeszczep nerki itp. (*Siegel Rebecca, Ward Elizabeth, Brawley Otis, Jemal Ahmedin. Cancer Statistics, 2011, The Impact of Eliminating Socioeconomic and Racial Disparities on Premature Cancer Deaths. CA Cancer J Clin 2011, 61:212-236*)

Rak szyjki macicy

Nowotwór wywodzący się z tkanek szyjki macicy (narząd łączący macicę i pochwę). Jest to zazwyczaj nowotwór wolno rosnący, który może przebiegać bezobjawowo, jednakże może być wykryty przez regularne badanie cytologiczne (procedura, w której komórki zeszkrobuje się z szyjki i ogląda pod mikroskopem). Rak szyjki macicy jest prawie zawsze wywołany zakażeniem wirusem brodawczaka ludzkiego (*human papillomavirus- HPV*). Zakażenie HPV występuje u dużego odsetka

kobiet aktywnych seksualnie. Średnio tylko 5% zakażeń HPV rozwinie się w śródnabłonkową neoplazję szyjki macicy (cervical intraepithelial neoplasia- CIN) drugiego lub trzeciego stopnia (uznane za prekursor raka szyjki macicy) w 3 lata od infekcji. Tylko 20% CIN 3 stopnia rozwija się w inwazyjnego raka szyjki macicy w ciągu 5 lat, a tylko 40% CIN 3 stopnia rozwija się w inwazyjnego raka szyjki macicy w ciągu 30 lat. Całkowita ilość nowych przypadków zachorowań na raka szyjki macicy w Europie w 2008 roku wyniosła 54517, ilość zgonów natomiast- 24874. Zarówno wskaźnik zapadalności jak i śmiertelności, standaryzowane wobec wieku przeciętnej milionowej populacji świata, są wyższe w Środkowej i Wschodniej Europie i w krajach byłego Związku Radzieckiego niż w Europie Zachodniej. Całkowity wskaźnik zapadalności na raka szyjki macicy w Europie wynosi 10,6 na 100000. Analiza porównawcza różnych części Europy wykazała ponad dwukrotnie większy wskaźnik zapadalności w Europie Środkowej i Wschodniej (14,9/100000) w porównaniu do Europy Zachodniej (6,9/100000). Średni wskaźnik zapadalności jest podobny w Europie Północnej i Południowej (odpowiednio 8,4/100000 i 8,1/100000). W Unii Europejskiej wskaźniki zapadalności są ogólnie rzecz biorąc niższe niż w pozostałej części Europy. (Kesic V, Poljak M, Rogovskaya S. Cervical cancer burden and prevention activities in Europe. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev.* 2012 Sep;21 (9): 1423-33.)

Kolczystokomórkowy rak głowy i szyi:

Ogólnie rzecz biorąc, każdego roku na całym świecie występuje ponad 550000 przypadków nowotworu głowy i szyi. Rak ten dotyka w większej mierze mężczyzn niż kobiety w stosunku od 2:1 do 4:1. Wskaźnik zapadalności wśród mężczyzn przekracza 20 na 100000 w rejonach Francji, Hong Kongu, Subkontynentu Indyjskiego, Europy Środkowej i Wschodniej, Hiszpanii, Włoch, Brazylii i wśród Afroamerykanów zamieszkujących Stany Zjednoczone. W 2002 roku, wskaźniki zapadalności na raka głowy i szyi (Międzynarodowa Klasyfikacja Chorób, wersja dziesiąta C00-C10, C12- C14, C32) wyniosły 36/100000/rok wśród mężczyzn i 7/100000/rok wśród kobiet, podczas gdy wskaźniki śmiertelności wynosiły odpowiednio 18 i 3/100000/rok. W skali Europy, każdego roku diagnozuje się 139000 nowych przypadków nowotworu głowy i szyi. Ponad 90% złośliwych nowotworów głowy i szyi stanowi rak kolczystokomórkowy.

W Europie względna przeżywalność pacjentów z rakiem głowy i szyi wynosiła 72% po 1 roku i 42% po 5-ciu latach u osób dorosłych. Pięcioletnia przeżywalność była wyższa u kobiet (51%) niż u mężczyzn (39%). Zaznaczony jest wpływ wieku na przeżycie. Przeżycie po 5-ciu latach wynosiło 54% w grupie młodszych pacjentów (15-45 lat) i 35% w grupie starszych pacjentów (≥ 75 lat). (Gregoire V, Lefebvre JL, Licitra L, Felip E. Squamous cell carcinoma of the head and neck: EHNS-ESMO-ESTRO Clinical Practice Guidelines for diagnosis, treatment and follow-up. *Ann Oncol.* 2010 May; 21 Suppl 5:v184-6.

VI.2.2 Podsumowanie korzyści wynikających z terapii

Cisplatyna może być używana w monoterapii lub w połączeniu z innymi lekami i jest przeznaczona do leczenia zaawansowanego raka jądra lub jego przerzutów, zaawansowanego raka jajnika lub jego przerzutów, zaawansowanego raka pęcherza moczowego lub jego przerzutów, zaawansowanego raka kolczystokomórkowego głowy i szyi lub jego przerzutów, zaawansowanego raka drobnokomórkowego i niedrobnokomórkowego płuca lub jego przerzutów.

Cisplatyna jest przeznaczona do leczenia raka szyjki macicy w połączeniu z innymi lekami przeciwnowotworowymi lub z radioterapią.

Cisplatyna jest nieorganicznym związkiem, zawierającym metal ciężki [cis-diaminodichloroplatynę (II)]. Cisplatyna hamuje syntezę DNA, tworząc wiązania krzyżowe. W mniejszym stopniu hamowana jest synteza białka i RNA.

Chociaż najważniejszym mechanizmem działania cisplatyny wydaje się hamowanie syntezy DNA, inne mechanizmy mogą również przyczyniać się do aktywności przeciwnowotworowej cisplatyny, w tym zwiększenie immunogenności nowotworu. Onkologiczne właściwości cisplatyny są porównywalne z właściwościami związków alkilujących. Cisplatyna wykazuje także działanie immunosupresyjne, uwrażliwiające na napromienianie i przeciwbakteryjne. Cisplatyna prawdopodobnie działa niezależnie od fazy cyklu komórkowego. Działanie cytotoksyczne cisplatyny jest spowodowane wiązaniem się ze wszystkimi zasadami DNA, z preferencją do pozycji N-7 guaniny i adenozyne.

VI.2.3 Niewiadome związane z korzyściami leczenia

Nie dotyczy.

VI.2.4 Streszczenie kwestii związanych z bezpieczeństwem

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
Ważne zidentyfikowane ryzyka		
Zaburzenie czynności nerek (Nefrotoksyczność)	Cisplatyna może powodować ciężkie choroby nerek. Niewydolność w produkcji moczu (anuria) i zatrucie krwi moczem (mocznica).	Tak, można temu zapobiec przez regularne przeprowadzanie testów sprawdzających funkcjonowanie nerek. W celu uniknięcia lub ograniczenia problemów z nerkami, pacjentom zaleca się picie dużej ilości wody przez 24 godziny od leczenia cisplatyną. Lekarze powinni przeprowadzać testy funkcjonowania nerek. Nie zaleca się stosowania cisplatyny u pacjentów, którzy mają problemy z nerkami lub są odwodnieni.

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
<p>Utrata słuchu (Ototoksyczność)</p>	<p>U pacjentów leczonych cisplatyną obserwowano utratę słuchu (ototoksyczność) . Ototoksyczność może być bardziej nasiloną u dzieci. Utrata zdolności słyszenia dźwięków o wysokiej częstotliwości, rzadko głuchota i szum w uszach. Może być cięższa u dzieci.</p>	<p>Tak, można tego uniknąć przez wczesne wykrycie objawów utraty słuchu. Należy jak najszybciej poinformować lekarza o zauważeniu jakichkolwiek problemów ze słuchem w trakcie terapii cisplatyną czy też o wcześniejszych problemach ze słuchem. Nie zaleca się stosowania cisplatyny u pacjentów z zaburzeniami słuchu.</p>
<p>Uszkodzenie układu nerwowego, Uszkodzenie nerwów dłoni i stóp lub obwodowa neuropatia (Neurotoksyczność)</p>	<p>Obwodowa neuropatia nerwów czuciowych, charakteryzująca się uczuciem łąskotania, swędzenia, mrowienia i czasami utratą smaku, czucia, wzroku, stanem splełtania, niewyraźną mową, czasem utratą wzroku utratą pamięci i paraliżem; nagłe napady bólu od szyi poprzez plecy do nóg podczas pochylania się, choroby kręgosłupa, drgawki, utrata niektórych funkcji mózgu w tym zaburzenia mózgu charakteryzujące się drgawkami i zaburzeniami świadomości (encefalopatia), jak również zamknięcie tętnicy szyjnej.</p>	<p>Tak, można temu zapobiec poprzez wczesne wykrycie objawów neuropatii takich jak uczucie łąskotania, swędzenia, mrowienia i czasami utrata smaku, czucia, wzroku, stan splełtania, niewyraźna mowa, czasem utrata wzroku, utrata pamięci i paraliż itp. Lekarze powinni wykonywać testy oceniające funkcje neurologiczne pacjentów. Cisplatyny nie powinni przyjmować pacjenci z zaburzeniami neurologicznymi spowodowanymi przez cisplatynę.</p>
<p>Zapalenie błony śluzowej jamy ustnej i przewodu pokarmowego, utrata apetytu, nudności, wymioty, biegunka, czkawka (Toksyczność żołądkowo-jelitowa)</p>	<p>Nudności i wymioty mogą być intensywne i wymagają odpowiedniego leczenia środkami przeciwwymiotnymi. Często po podaniu cisplatyny występują nudności, wymioty i biegunki. Objawy te ustępują u większości pacjentów po 24 godzinach. Mniej nasilone nudności i brak łaknienia mogą trwać do siedmiu dni po leczeniu. Uporczywe lub ciężkie biegunki lub wymioty, ból warg, owrzodzenie jamy ustnej (zapalenie jamy ustnej/zapalenie błony śluzowej)</p>	<p>Tak, można tego uniknąć poprzez wczesne wykrycie objawów toksyczności żołądkowo-jelitowej jak nudności czy wymioty, częste oddawanie stolca, utrata apetytu itp. Pacjenci nie powinni przyjmować cisplatyny jeśli odczuwają jakiegokolwiek objawy toksyczności żołądkowo-jelitowej spowodowanej przyjmowaniem cisplatyny i powinni jak najszybciej skontaktować się z lekarzem lub farmaceutą.</p>

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
<p>Zmniejszona liczba białych krwinek, zmniejszona liczba płytek krwi, zmniejszona liczba czerwonych krwinek, zahamowanie czynności szpiku (Hematotoksyczność, w tym zahamowanie czynności szpiku)</p>	<p>Cisplatyna może powodować zahamowanie czynności szpiku, co może objawiać się podatnością na infekcje (leukopenia), zwiększonym ryzykiem sińców i krwawienia (trombocytopenia), błądząścią skóry, osłabieniem i dusznością (niedokrwistość).</p>	<p>Pacjenci odczuwający objawy infekcji takie jak ból gardła i wysoka gorączka, nieprawidłowe sinienie lub krwawienie lub skrajne zmęczenie, powinni poinformować o tym lekarza. Lekarze w takiej sytuacji powinni wykonać testy sprawdzające krew. Pacjenci cierpiący na ciężkie zahamowanie czynności szpiku kostnego nie powinni przyjmować cisplatyny. Objawami mogą być: skrajne zmęczenie, tendencje do siniaków i krwawień, występowanie infekcji.</p>
<p>Nadwrażliwość/Reakcje alergiczne</p>	<p>Tak jak w przypadku stosowania innych produktów zawierających związki platyny, mogą wystąpić reakcje nadwrażliwości (podobne do reakcji anafilaktycznych), w większości przypadków w trakcie infuzji, wymagające jej przerwania. Reakcje alergiczne mogą objawiać się opuchlizną twarzy, warg lub gardła, trudnościami w przełykaniu, dusznością.</p>	<p>Tak, poprzez monitorowanie wczesnych objawów reakcji alergicznej. Pacjenci powinni niezwłocznie zgłosić lekarzowi reakcje alergiczne takie jak wysypka, uderzenia gorąca, trudności w oddychaniu, etc. Pacjenci uczuleni na cisplatynę, inne związki platyny lub inne składniki leku, nie powinni stosować cisplatyny.</p>
<p>Obniżony poziom magnezu, wapnia, sodu, potasu i fosforu we krwi (Zaburzenia elektrolitowe)</p>	<p>Skurcze mięśni i/lub zmiany w EKG, odwodnienie, mimowolne skurcze mięśni (tężyczka). Układ nerwowy: udar (udar naczyniowy mózgu).</p>	<p>Tak, można temu zapobiec poprzez monitorowanie wczesnych objawów. Pacjent powinien niezwłocznie zgłosić lekarzowi wystąpienie skurczów mięśni, odwodnienia itp. Lekarz powinien wykonać testy w celu oznaczenia stężenia wapnia, sodu, potasu i magnezu we krwi.</p>
<p>Zaburzenia wątroby (Hepatotoksyczność)</p>	<p>Leczenie cisplatyną może powodować podwyższone stężenie enzymów wątrobowych</p>	<p>Tak, można temu zapobiec poprzez monitorowanie wczesnych objawów takich</p>

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
	i bilirubiny we krwi.	<p>jak osłabienie, uczucie zmęczenia, utrata apetytu, chudnięcie, ból brzucha i obrzęki, nudności, wymioty, obrzękikostek, zażółcenie powłok skórnych i/lub oczu.</p> <p>Nie należy stosować cisplatyny u pacjentów z chorobami wątroby lub po przebytych chorobach wątroby.</p> <p>Lekarz powinien wykonać testy oceniające funkcjonowanie wątroby.</p>
<p>Reakcje mogące wystąpić podczas podawania leku (Reakcje w miejscu wstrzyknięcia)</p>	<p>Reakcje w miejscu wstrzyknięcia mogą wystąpić podczas podawania leku. Mogą objawiać się zaczerwienieniem i zapaleniem skóry, opuchlizną i bólem w okolicy wkłucia; możliwość wynaczynienia leku</p>	<p>Tak, można temu zapobiec poprzez wykrycie objawów takich jak zaczerwienie i zapalenie skóry, opuchlizna i ból w okolicy wkłucia</p> <p>Pacjent powinien natychmiast poinformować lekarza, jeśli odczuwa dyskomfort w pobliżu lub w miejscu wstrzyknięcia leku.</p>
<p>Jednoczesne stosowanie leków zawierających aluminium</p>	<p>Cisplatyna reaguje z metalicznym aluminium tworząc czarny osad platyny.</p>	<p>NIE DOPUSZCZAĆ do kontaktu zestawu infuzyjnego z aluminium.</p> <p>W trakcie podawania leku nie należy stosować żadnych materiałów zawierających aluminium.</p> <p>Cisplatyna musi być podawana pacjentowi pod ścisłym nadzorem lekarza specjalizującego się w podawaniu leków przeciwnowotworowych.</p>
<p>Jednoczesne stosowanie leków, które mogą zwiększyć toksyczne działanie cisplatyny na nerki lub mogących spowodować uszkodzenie nerek:</p> <ul style="list-style-type: none"> — środki cytostatyczne (np. bleomycyna i metotreksat) — leki przeciwnadciśnieniowe (furosemid, diazoksyd, hydralazyna i propranolol) — inne leki nefrotoksyczne 	<p>Zwiększenie działania toksycznego cisplatyny na nerki.</p>	<p>Należy unikać jednoczesnego stosowania innych leków powodujących problemy z nerkami.</p> <p>Pacjent powinien poinformować lekarza o stosowaniu któregośkolwiek z wymienionych leków przed rozpoczęciem terapii cisplatyną.</p>

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
(np. środki kontrastowe, aminoglikozydy, amfoterycyna B lub cefalosopryny)		
<p>Jednoczesne stosowanie leków powodujących utratę słuchu lub maskujących objawy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • inne leki ototoksyczne (np. aminoglikozydy, diuretyki pętlowe) • ifosfamid • leki antyhistaminowe, pochodne fenotiazyny i inne 	<p>Toksyczność cisplatyny może wpływać na zdolność słuchu. Pierwsze oznaki uszkodzenia słuchu (zawroty głowy i/lub szum w uszach) mogą pozostać niezauważone.</p>	<p>Należy unikać jednoczesnego stosowania innych leków powodujących problemy ze słuchem. Pacjent powinien poinformować lekarza o stosowaniu któregokolwiek z wymienionych leków przed rozpoczęciem terapii cisplatyną.</p>
<p>Oslabienie działania żywych szczepionek przeciwdrobnoustrojowych</p>	<p>Ryzyko śmiertelnej ogólnoustrojowej choroby poszczepiennej.</p>	<p>Nie powinno się przyjmować żywych szczepionek przeciwwirusowych w ciągu 3 miesięcy od zakończenia leczenia cisplatyną. Szczepienie przeciw żółtej febrze jest przeciwwskazane.</p>
<p>Niepłodność</p>	<p>Zaburzenia spermatogenezy. Cisplatyna może powodować czasową lub trwałą niepłodność.</p>	<p>Pacjentom zaleca się stosowanie skutecznej metody antykoncepcji w trakcie trwania leczenia i do sześciu miesięcy po jego zakończeniu. Należy rozważyć kriokonserwację nasienia przed rozpoczęciem leczenia. Zaleca się konsultację z lekarzem lub farmaceutą przed rozpoczęciem lub w trakcie leczenia cisplatyną.</p>
<p>Działanie rakotwórcze (Ostra białaczka)</p>	<p>Pacjenci leczeni cisplatyną mogą być narażeni na zwiększone ryzyko zachorowania na ostrą białaczkę.</p>	<p>Odnotowano przypadki zachorowania na ostrą białaczkę związane z zastosowaniem cisplatyny. W przypadkach tych cisplatyna była podawana w skojarzeniu z innymi środkami powodującymi białaczkę.</p>
<p>Teratogenność lub toksyczność dla układu rozrodczego</p>	<p>Dane dotyczące stosowania cisplatyny u kobiet w okresie ciąży są niewystarczające.</p>	<p>Pacjentkom zaleca się stosowanie skutecznej metody antykoncepcji</p>

Zagrożenia	Co wiadomo	Zapobieganie
	Jednakże w oparciu o farmakologiczne właściwości, podejrzewa się toksyczne działanie cisplatyny na płód.	w trakcie trwania leczenia i do sześciu miesięcy po jego zakończeniu. Zaleca się konsultację z lekarzem lub farmaceutą przed rozpoczęciem lub w trakcie leczenia cisplatyną.
Użycie podczas karmienia piersią	Cisplatyna przenika do mleka kobiecego. Karmienie piersią jest przeciwwskazane w trakcie leczenia cisplatyną.	Pacjentki leczone cisplatyną nie mogą karmić piersią. Może to zaszkodzić dziecku. Zaleca się konsultację z lekarzem lub farmaceutą przed rozpoczęciem lub w trakcie leczenia cisplatyną w przypadku zajścia w ciążę lub jej planowania.

VI.2.5 Podsumowanie środków zmniejszających ryzyko

Charakterystyka produktu leczniczego oraz ulotka dla pacjenta dla produktu Cisplatin Kabi, 1 mg/ml, koncentrat do sporządzania roztworu do infuzji zawierają informacje o rutynowych środkach zmniejszania ryzyka.

VI.2.6 Zakładany plan nadzoru nad bezpieczeństwem produktu leczniczego po wprowadzeniu do obrotu

Nie dotyczy.

VI.2.7 Podsumowanie zmian wprowadzonych do Planu Zarządzania Ryzykiem na przestrzeni czasu

Nie dotyczy.